

T. Nemzeti Múzeum Hírlap oszt.
Budapest,
VIII. Múzeum-körút

ROSS SZÖVETSÉG

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

ROSS SZÖVETSÉG* KERESKEDŐ-, IPAROS- ÉS ROKONSZAKMÁK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK HIVATALOS LAPJA

Előfizetési ára évi 24 pengő.

Tagoknak évi 12 pengő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
IV., Bástya ucca 5. sz. I. emelet
Telefon : 1—885—88.

A fűszerkereskedőknek be kell jelenteni a paprikakészleteket

Ismétellen és nyomatékosan felhívjuk a fűszer- és csemegekereskedők szakosztályunk tagjait, hogy a rakta-
runkon lévő paprikakészleteket a folyó évi szeptember 16-i állapot szerint *sürgősen be kell jelenteni* a Magyar Fűszerpaprikák Értékesítő Központi Szövetkezetnél (Budapest, IX., Közraktár-u. 30.).

A bejelentésnél a 10 kg-on aluli készleteket is fel kell ajánlani az említett Szövetkezetnek. Az egyes paprikaneveket elkülönítve kell feltüntetni. Hangsúlyozzuk azt, hogy nem a bejelentésnek kell szeptember 16-ig megtörténni, hanem a *szeptember 16-i állapot szerint kell a készletet jelölni és bejelenteni*. A bejelentés később is megtörténhetik, de természetesen saját érdekében mindenki jól teszi, ha további kellemetlenségek elkerülése céljából készleteit minél előbb bejelenteni.

Ajánlatos a bejelentést másolat visszatartása mellett ajánlott levélben feladni.

A Baross-fűszerezések október 4-én a móri borkiállításra mennek

A Baross-fűszerezések turista-osztálya október 4-én *Czermáyn* Antal országgyűlési képviselő meghívására alap-
ja a móri borkiállítást nézik meg. Filléres vonat! Jegyek iránti igények *sürgősen* bejelentendők *Móry* János vigalmi bizottsági elnöknel. A kiállítás igen tanulságos lesz és számos üzleti kapcsolat felvételét teszi lehetővé! Fontos, hogy az érdekeltek minél számosabban vegyenek részt.

Szabóipari osztályunk választmányi ülése

A B. Sz. szabóipari szakosztályának választmánya I. hó 24-én este 7 órai kezdettel teljes ülést tart, melynek napirendjén szerepel a közalkalmazottak hitelügyének s a szabóipar foglalkoztatásának összekapcsolása, valamint a kaposvári kongresszuszusról való beszámoló.

Az áruházi rendelet — meglesz!

Az áruházi rendelettervezet megjelenése óta napról napra fokozódó erővel igyekszik érvényesülni az áruházak ellenpropagandája. Kivéte-
l nélkül minden napilapban nemcsak sugalmazott, hanem egyenesen megfizetett, beküldött cikkek jelennek meg, melyek a legkülönbözőbb beállítások szerint kelnek védelmére az áruházaknak és a mostani helyzetnek fenn-
tartását követelik. Ez a sajtóháboru, melynek éle a legtöbb esetben megnevezetten irányul ellenünk, eddig nagyon tekintélyes pénzbe került. Beavatott források szerint kerek négy hét alatt ötvenezer pengőnél nagyobb összeggel könnyebbült meg az áruházak ellenállási pénztára. A magyar kereskedelem sohasem hitte volna, hogy ezzel a jogos küzdelmével ily tekintélyes rendkívüli jövedelmet juttathat a magyar sajtónak, mely oly készségesen áll ebben a nehéz küzdelemben a súlyos oldal partjára.

Amint azonban a tendenciózus cikkek tartalmazznak, ez valóban kimeríti mindazt, amit demagógiának mondunk, mely kifejezést oly szívesen használják az áruházi cikkek a kereskedők mozgalmára. Aki védelmet keres és a maga igazának tudatában sürgeti, hogy a kormány az áruházak folytonos terjeszkedésének szabjon határt, azt sietnek demagógnak nevezni. Persze az nem demagógia, amikor az alkalmazottak elbocsátásával fenyegetőznek, őket memorandumok írására kényszerítik; amikor az egész iparoságot nem állják ugy oadaállítani, mintha egyik tiltakozó gyűlést a másik után tartanát, holott eddig senki emberfia nem tud arról, hogy mely iparos-szervezet vagy az áruházi rendeletet, amitestület nehezményezte volna, kor a tényállás ilyen tudatos elferdítéséhez nyulnak és minden áldott nap konkolyt hirtlenek, akkor ők mindig az igazak útján járnak, ők nem demagógok, ők az igazság bajnokai.

Ezen az oldalon tárgyi érvekkel dolgoznak és a külföldi jogalkotások egész sorára való utalással minden kereskedő-szervezet kéri a kormányt, hogy szociális, tehát emberbaráti szempontból

ne nézze tovább azt, hogy a nehéz időkkel visszaélve mily féktelenül ragadja magához az áruház a forgalmat, átgázolva az önálló kiskereskedők egész során, de még az iparosok sorain is. Az ember arcába szökik a vér, amikor éppen azok, akik az önálló iparos mesterből egyszerűen bérmunkást csinálnak, odaállanak, mint az iparosok megmentői. Azt hiszik ezek az áruházi vezetők, hogy ebben az országban s ennek az országnak gazdasági miniszteriumaiban valóban nincsen már gondolkozó és a helyzetet lényeg ismerő férfiú, hogy ennyire hazug beállításokkal lépnek a nyilvánosság elé. Mondják meg nekünk, mikor és mely iparos-szervezet vette volna védelmébe azt, hogy az áruházak jól teszik, ha a mesterembereket kényszerítik a folytonosan nyomolt áronak való munkára. Az szerintük szociális, hogy a kézműves-mesterek verjétek fáradozásának vámszedői az áruházak. Az áruházak nagy hasznának megfelelő módon való csökkentése, — ez már demagógia. Valóban túrlözlötnünk kell magunkat, hogy ne azokat a kitételeket alkalmazzuk, melyet az ilyen szemforgató eljárás megérdemel.

Rosszul teszik azonban, hogy ilyen nagy lövöldözésbe kezdtek. Most sejtjük még csak igazán, hogy mekkora nagy üzleti érdekük az élelmisszerűsítés megtartása és az áruházi különadótól való menekvés. Micsoda kereset és jövedelem húzódnak meg itten, ha ez a drága sajtóháboru megéri nekik! Csak sejtjük, mert biztosat nem tud senki. Ezért is van szükség rá, hogy megfelelő szabályok tegyék lehetővé azt, hogy ebbe az áthatolhatatlan dzsungelbe egészséges megcsapolás után a különadó reflektorjai világítsanak. Erzik nagyon jól, hogy a küzdelem nincsen befejezve addig, míg magukhoz rántott nagy forgalmuk nem fogja arányosan kivenni részét közterheinkből.

Am csak fűtsék a sajtó ágyuit, mi tudjuk, hogy az egyszer nem vezethet eredményre manőverük. A mi panasznunkat megérti, átérzi, az igazságot felismeri a magyar kormány. Jól látja ő, hogy a

szociális egyensúlyt bolygatták meg az áruházak nagy terjeszkedésükkel s ennek az eredménye lett, hogy a küz-
ködő kicsi magyar embert visszataszították. Ez a magyar kormány oly férfiakból áll, akik körültekintően bár, de biztosan cselekszenek. Nem hihetjük mi azt soha, hogy néhány nagy áruház és a hozzákapcsolódó kapuzi érdék kedvesebb lehetne a magyar kormányoknak a magyar kiskereskedőknek. Hiába fúj-
ják állandóan a liberális doktrínák megszédítő szíre-
nait, itt nem sikerül már senkit sem félrevezetni.

Az áruházak viselkedése és féktelen propagandája mutat reá arra, hogy mennyire mindegy nekik a társadalom legértékesebb rétege: a kispolgárság. Nekik csak egy kell: Pénzt behozó tömeg. A többi nem érdekli őket. Mit nekik társadalom, kisember, boldogulás, — ez mind-mind elavult fogalom megértést nem ismerő lelkiületüknek. Ezért kell ide kemény szabályozó kéz. Hiába minden fenyegetés, ez a mütét halaszthatatlan. A beavatkozás megtörténik még akkor is, ha a paciens még annyit tiltakozik. Az áruházi túllengés verseny veszedelmes nagy fékely lett, amit ki kell és ki is fognak operálni.

Ne árusítsunk záróra után

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara hivatalos közlönyében intelmet bocsátott ki az összes kereskedelmi szakmákhoz a zárórarendelések pontos betartása és a záróra utáni eladások minden körülmények között való mellőzése tárgyában.

A Kamara a maga felhívásában utal arra, hogy a zsűrinek az a joggyakorlat, mely szerint a záróra utáni árusítást tisztességtelen versenynek minősíti, a magyar bíróság is már maradtalanul magáévá tette, ami állt igazolást nyer az, hogy az ugyanazon cikkek forgalmazásában résztvevő, de különböző időben záró szakmák tartoznak egymásra a legkényesebb figyelemmel lenni. A bíróság a zsűrinek ez irányu következetes gyakorlatát most már parancsoló jogszabállyá emelte. A zsűri a jövőben nemcsak folytatja ezt a helyes gyakorlatot, hanem a szankciók terén előrehaladásokat is igyekszik kiépíteni.

Fellebbezés az iparügyi miniszterhez a cipészipartestületi választások ügyében

Hirt adtunk annak idején arról, hogy a fővárosi cipészipartestület ugynevezett nemzeti blokkja a polgármesterhez fellebbezést adott be közel kétszáz aláírással ellátva, melyben az ipartestületi közgyűlés határozatainak megsemmisítését kérte. A polgármester a nyár folyamán a fellebbezőknek kikezbeszítette határozatát, mely szerint számos pontban megváltoztatta a közgyűlés határozatait, melyek az anyagi ügykezelésre, tehát a zárszámadásokra és a költségelírányzatra vonatkoznak, de a választási részt helyben hagyta. A polgármester véghatározatának ezen részét részletesen indokolja is, amiből a fellebbezők azt látták, hogy a polgármester a határozat meghozatalakor fontos körülményekre nem tudott figyelemmel lenni. Éppen ezért Kneisz József és társai a nemzeti blokk ismételt ülésében elfoglalt határozatoknak megfelelően a polgármester végzése ellen az iparügyi miniszter urhoz adtak be fellebbezést, melyben nemcsak a polgármesteri véghatározat hibáira, hanem egyben az ipartestületi politikai és anyagi gazdálkodás körülményeire is rámutatva, most már az elsőfokú iparhatóságtól kérte a fővárosi cipészipartestület ismert közgyűlési határozatainak s a megejtett választásoknak megsemmisítését. A fellebbezők a miniszter előtt kifejtették, hogy a fővárosi szakipartestületben uralkodó rendszer mennyire veszedelmes és figyelmebe ajánlották, hogy e rendszerrel szemben a polgári gondolatot, az iparos törekvést a legmesszebbmenő módon vegye pártfogásába.

Abesszin banán jön az országba

A MAV a *via Genova* – Nagykanizsán át érkező legalább 5000 kg-nyi banán-küldeményekre jelentős tuvardíjkedvezményt adott, miáltal a fennálló tiltóvám élet némileg tömpiltja s így lehetővé teszi azt, hogy az országba banán beérkezzen. Ezzel a gesztussal tulajdonképpen az olaszoknak tesszünk szolgálatot, amikor abesszin banánjuk piacfoglalását elősegítjük. A kereskedelem a banán behozatalát nem nézi rossz szemmel, mert egy hosszú idő óta távollátott s különben meglehetősen keresett cikk, csak azt hangsúlyozza, hogy a belföldi gyümölcsbőség mellett banán forgalombahozatala csak abban az esetben fizetődik ki, ha megfelelően alacsony fogyasztói árakat sikerül biztosítani. Egyébként a banán nem az egyetlen cikk, amely Abessziniából hozzánk érkezik, hiszen az olaszok máris lázasan nekifogtak a rengeteg áldozattal meghódított gyarmati birodalom gazdasági kihasználásának.

Hogy állunk a kereskedői képzés kérdésével?

Két évvel ezelőtt Nagykanizsán zajos jelenetek középső levették a napirendről a kérdést, egy esztendővel ezelőtt Miskolcon újból napirendre került, de akkor már megszavazták és most Szegeden ismét csak napirendre tűzték és kétharmados többséggel igazolták a tavalyi miskolci votumot. Így lehetne összefoglalni azt, amit az OMKE körül csoportosuló kereskedelmi szervezetek a kereskedelmi szakképzéshez kötésének kérdésében végeztek.

Mi akik a kezdettől fogva a kereskedelem szakképzésének elvét valljuk, kívülről figyelve, hogy mi történik odaát. És miközben ezt tesszük, észrevesszük, hogy a szakképzés sürgetése már régen túlszaladt az u. n. tisztán keresztny berkeken. Ma már bizony nem-keresztny kereskedő polgártársainkat is foglalkoztatja és közülük is nagyon sokan, sőt ma már a többség is belátja, hogy itt nem egy numerus clausuról, nem egy antiszemita ténykedésről van szó, amint-hogy szeretik ezt a kérdést egymás között vagy suttogva beszélés folyamán megjelölni, hanem szó van itt egyenesen a kereskedelem, mégpedig az *egész* magyar kereskedelem egzisztenciájáról.

Hála Isten, csakhogy végre idáig jutottunk. Így aztán mégis csak reméljük, hogy az ügy lassanként érlelődik és ha majd néhány évized lepergett, akkor újból elő lehet venni a kérdést, valamilyen nagy országos kongresszus napirendjén. Legalábbis ebben hisznek azok, akik fejüket a homokba dugva és fülüket befogva kétségbeesetten hangoskodnak a szakképzés ellen. Szegények, azt sem tudják, hogy miről van szó. Tjédjükben rögtön azt látják, hogy az összes iparigazolványokat előveszik és aki nem tudja becsatolni keresztlevelet, attól elvesznek mindent.

Innen van a félreértés. Az egész ügy azonban sokkal komolyabb és mélyrehatóbb, semhogy a hangos aggodalmaskodók hisztérikus összevissza kiabálásával foglalkozunk szabadna. Abban valamennyien egyetérthetünk, hogy csinálni csak azt szabad, amihez az ember ért. Tehát kereskedni is csak annak szabadjon, aki ért hozzá. Az egyik tábor azt mondja, hogy csak megfelelő tanulás, előkészítés, szakmai gyakorlat megfelelő igazolása révén nyerhet a közérdek megnyugtatót arra vonatkozólag, hogy a kereskedelemben olyanok tevékenykednek, akik ezt értik. Ezek a képzés-pártiak.

A másik tábor azt mondja, hogy nem fontos a tanulás,

az gyakorlat, az élet maga a legjobb próbakö; aki megállja a helyét, az ezzel akaratlanul is igazolja, hogy jó kereskedő, akit meg elsöpör az ár, hiába van annak minden gyakorlata és tudománya, a kereskedelem mégsem tudta használni. Nem ismeret, nem tudomány kell ide, hanem érzék, ezt pedig nem lehet tanulni. Ennek — így gondolják magukban — meg kell lenni, mégpedig születéstől fogva kell megenni, ez valami hagyomány, melyet évezredek óta hoznak magukkal és mely hagyomány nem a magyar pusztában és annak fiaiban gyökeredzik. Ezek a szabadkereskedelmi pártiak.

A szabadkereskedelmi pártiak szerint tehát kereskedni annyit, hogy az embernek jó tapintó érzéke és jó szimatja van. Ha ez igaz volna, akkor az inflációs idők következtében a rossz tapintó érzék és az elromlott szimat nálunk valóságos járvány lett volna, hiszen — bár a mi szerény soraink is erősen ritkulnak — valóságos kolera dúlt például a textilfronton. Hol volt itt a híres hagyományos jó tapintat és kiváló szimat? De más szakmákra nézve is igazolhatjuk a tömeges kényszeregyezés és összeomlás adataival azt, hogy elsősorban a tudatlanság volt a forrása és okozója annak, hogy kimondhatatlanul sok-sok milliót veszített az ország azokban a kísérletekben, melyeket a jó tapintatu és finom szimatu szabadkereskedelmi folytatott. Ezekről a hatalmas veszteségekről természetesen nem beszél senki, de aki csak egy kicsit is figyei az ország sorsát és elsősorban a forgatóke millióinak utját, az hamar rájön arra, hogy a sok elherdált vagyon és közület-gazdasági kísérletezés mellett, ez az áldott szabadkereskedelmi irányzat is ugyancsak ennyibe került.

Egyebekben a szabadosság pártjának ajánljuk, hogy kérdezze meg az OHE-t, melynek vezetőiről és revizorairól mindkét tábornak meg lehet a maga becsületes és tiszta véleménye, vajjon ők is ugyanazt mondják-e? Ha az OHE vezérkara is aláírja azt, hogy az ország érdeke, hogy kereskedelmében ne a szervezethez, hanem továbbra is a szabadosság érvényesüljön, akkor kénytelenek volnának meghajolni. Azonban nem lehetjük, hogy az OHE ilyen véleményét mondhasson, hisz őt mindenkor csak a betegekhez hívják és ott, bár az összeomlásoknak nemcsak a tudatlanság az okozója, minden egyes esetben kivétel nélkül megállapítható, hogy a magyar kereskedelem hiányos ismeretbeli és tudásbeli felkészültsége a bajnak forrása.

Bennünket azonban más szempontok is vezérlelnek. A szociális szempont. A mi kisemberünk, a mi kiskereskedőnk hiába dolgozik reggeltől estig, nem tud boldogulni, mert folyton reája uszítják a tökéreesebb konkurenciát, mely ismeretek, tudás és bizony tapintat és szimat nélkül is elkezdte a maga garázdálkodását, mellyel ugyan nem boldogul, de egykét esztendő kisérletezése elegendő ahhoz, hogy a mi kisemberünket, aki évtizedek óta szorgalmasan dolgozik, kiemelje a helyéből és tönkretegyje. Ennek a szabad betörésnek, ennek a hátulról orozva való támadási lehetőségnek véget szeretnénk vetni. Minthogy pedig a szabadosság-pártiak tekintélyes része nem most jött az országba, hanem munkával és a köz iránt teljesített kötelességteljesítésével szintén már hosszú évtizedek óta tevékenykedik, egyszerre kívül, hogy ezeket éppen úgy szükséges lenne megvédeni az alattomos támadások elől, mint ahogy bennünket is meg kell védeni. Vagyis megállapítást nyer az, hogy meg kell védeni frontszakaszra, pártállásra való tekintet nélkül minden egyes kereskedőt, aki a maga becsületes munkájával akar megélni. Meg kell pedig védeni azok elől, akik csak úgy besétálnak, mert vagy nyugdíjjal rendelkeznek, végkielégítést kaptak, külföldről rejtett uton pénzt hozva, itt hirtelen megtelepsznek, stb. Kezd végre tisztulni és a szegedi OMKE-kongresszusnak a szakképzés kérdése felett folytatott vitája ezt igazolja — hogy aki idebet van, aki itt dolgozott nehéz viszonyok között és izzadt, pénzt és vért adva, azt igenis meg kell védeni főleg azok ellen, akik csak úgy sahnának a határok felett, mint a szél és terjednek, mint a dudva, senki sem tudja, hogy mitől. A magyar kereskedelem rendjében tisztogatást kell végezni, elő hát azzal a kapával és vágjuk ki a dudvát, mely föléje emelkedik a nemes növénynek!

Megtaláljuk a kölcsönös platformot ahhoz, hogy ebben a nagyon fontos kérdésben azok a kereskedők védekezhesenek, akiknek van vagy legalábbis volna mit védeni azok ellen, akiknek semmijük sincs és bíznak abban, hogy könnyen elvehetik azt, amit mások szereztek. Ennek a polgári gondolatnak jegyében minden különbséget félretéve máris találkoztunk, azok akik ott voltak Szegeden és azok, akik nem voltak ott!

Krayer-Lakk-Festék
Krayer E. és Társa
Bpest, V., Váci-ut 34. Tel. 2-905-73.

Munkában az adófelszólamlási bizottságok

Az adókövetések ellen beadott felszólamlások ügyének megvizsgálása már folyamatban van. A fővárosban az adófelszólamlási bizottságok igen erősen vannak elfoglalva, vidéken pedig az adóhivatalkónál megindult a lázas munka, mindkettő kapcsolatosan a fellebbező adózók egyidejű beidézésével.

Most már megállapítható, hogy a felmondások mindkét részről igen tekintélyesek voltak. Ugy az adózók, mint pedig maga a kincstár a mult évi kereteket messze meghaladó módon éltek a felmondás jogával, illetve a kincstár ezirányú tevékenysége éppen arra volt visszavezethető, hogy az adózók a felmondás jogorvoslati utján igyekeztek adóterheiken könnyíteni s minthogy ez az irányzat igen tekintélyes volt, természetes, hogy a kincstár is igyekezett az előirt, illetve előirányzott bevételeket biztosítandó, felmondással operálni.

Megállapítható az is, hogy az idei esztendőben az elsőfokú kivethatóságok kevésbé igyekeztek az adózók előzetes behívásával ugynevezett barátságos uton megegyezést létesíteni s így természetes, hogy a fellebbezési eljárás rengeteg munka terheli. Az adófelszólamlási bizottságokba beosztott polgárokknak most körülbelül két teljes hónapig igen erős munkájuk lesz, ezzel azonban törődniök nem szabad, mert igen jelentős tiszteletbeli megbízatás az, amikor mintegy bírói minőségben az adófelszólamlási bizottságban helyet foglalnak, hogy ott polgártársaik jelentős érdekei felett örököljenek.

A Baross Szövetség ez alkalommal is nyomtatékkal hívja fel tagjainak figyelmét arra, hogy amennyiben a felszólamlási bizottság előtt való megjelenésre idézést kaptak, a tárgyalásra a legkorábban felkészülve menjenek el, vigyék magukkal összes bizonyítékaikat, melyeknek előterjesztését a fellebbezésben jelezték és már eleve nagyon lekiismeretesen nézzék át számadásaikat, illetve üzleti feljegyzéseiket, hogy a bizottság minden irányú kérdésére rögtön teljesen megbízható és helytálló felvilágosítást tudjanak nyújtani.

Éppen a nagyarányú adófelmondások miatt szükségesnek tartjuk egy fontos körölményre felhívni a tagok figyelmét, nevezetesen arra a gyakorlatra, melyet az adóhatóságok, illetve a fellebbezés során a bizottság a kincstári képviselő javaslatára szokott követni s ez, hogy dacára a megállapított veszteséges esztendőnek mégis önkéntes adófelajánlását szokták javaslatba hozni. Erre az indítványra a legtöbb adózó a hozzá intézett hazafias felszólításnak engedve, természetesen megajánl egy bizonyos összeget. Ezzel a gyakorlatl szemben utalunk arra, hogy amennyiben valakinek üzleti esztendője ténylegesen veszteséges volt, akkor természetesen adóalap híján

kereseti adókövetésének törvény szerinti helye nem lehet. Az önkéntes megajánlás egészen más elbírálás alá tartozik. Ez mindenkinek saját ügye, hogy különben helyesen értelmezett, jól felfogott hazafiságból ily felszólításnak eleget tesz-e. Ha igen, úgy a leggondosabban ügyeljen az ily adózó arra, hogy az ő eljárása a kincstárral szemben valóban, mint önkéntes adomány tünjek ki. Erre az adózók ügyeljenek, mert ha ezt nem teszik, akkor az önkéntes megajánlás folyamánaképpen a felajánlott összeg, mint adóalap szerepel a s jövőben az egész ügy olyan színezetet nyer, mintha az adózó saját maga is a bevallásában, illetve üzleti könyveiben és feljegyzéseiben foglalt adatokat, mint helyesbítésre szorulókat, illetve mint reális el nem fogadhatókat jelölte volna meg s így következő bevallása elbírálásánál ez súlyosan hátrányára esik latba. Ettől a kényelmetlen következménytől mentesül azonban az adózó abban az esetben, ha az önkéntes felajánlással egyidejűleg jegyzőkönyvbe foglaltatja azt, hogy a kincstár felhívására, vagy a bizottság kivánságára adományként ennyi és ennyi adóösszeget kész adni annak dacára, hogy üzleti esztendője veszteséges volt.

Az imént tárgyalt esetre azért hívjuk fel a figyelmet, mert a gyakorlat mutatja, hogy a multban a járattalan adózók részéről elkövetett hibák igen kényelmetlenül bosszulták meg magukat.

Egyebekben e helyen is hangsúlyozzuk, hogy minden egyes adózó, aki Szövetségünknek tagja, abban az esetben, ha a fellebbezési eljárás körül bármilyen aggodalma vagy pedig nehézsége van, keresse fel adóügyi utmutató irodánkat a meghirdetett időben vagy ezenfelül sürgős esetekben a titkársági hivatalt és csak megfelelő előkészület után lépjen a bizottság elé. Még egyet: a fellebbezési eljárás során csak tárgyi és gazdasági érvekkel operáljunk, ne pedig siránkozással, aminek semmiféle értelme sincsen. A bizottság minden egyes tagja természetesen tisztában van a gazdasági helyzettel, a versenyviszonyokkal stb. természetes, hogy nem kell sirámokkal és a nyomorúság hangoztatásával jóindulatukat elnyerni. A bizottság minden egyes esetben a törvény által neki adott felhatalmazás keretei között jár el, ha megállapítja, hogy adóalap nincs, akkor ehhez tartja magát; ha megállapítja, hogy a fellebbezés helyes volt, akkor természetesen helyt ad a keresetnek. Kár a bizottság értékes és fellebbezésük elintézésére váró polgártársaik szempontjából is jelentős idejét a tárgyhoz vagy a bizottság elé nem való dolgokkal elfecsérelni.

Egy szó tehát mint minden adó kérdésben: Baross tag csak felkészülve megy a bizottság elé, ha az előkészület maga nem tudja megcsinálni, akkor a Baross tag bejön a Baross Szövetségbe kérdezni!

Élelmiszerhamisításban elmarasztalták a Fiumei Kávébehozatalt

Szakmai körökben ismert dolog volt, hogy a Fiumei Kávébehozatali r. t., illetve ennek igazgatója, Lusztig József ellen már régebben egy tarhonya vegyvizsgálati ügyből kifolyólag terményhamisítási eljárás indult. Az előzmény

az, hogy a vásárfelügyelő szokásos körutján még 1933. évben egy fűszerkereskedőnek a boltjában a Fiumei Kávébehozatali által forgalomba hozott tarhonya - csomagot vegyvizsgálatra átvett és átadott a fővárosi vegyvizgá-

vevőinek régi barátjai!
Árnyolja ezt a barátságot
és nem fizethet rá soha!

lati állomásnak. A tarhonyát a forgalombahozó Fiumei úgy hirdette a csomagoláson, mint négy tojásból készült tarhonyát, ami azt jelenti, hogy minden kiló liszt feloldozása négy tojással történik. A vegyvizsgálat megállapította, hogy a szóbanforgó tarhonya nem négy, hanem csak egy tojásból készült. A főváros IV. kerületi élelmiszerkivethatóság rendőrbírójának bűnösnek mondotta ki Lusztig József igazgatót, akinek védekezését, hogy t. i. az alkalmazottak a csomagolásnál nyilván tévedtek, nem fogadták el s 50 pengőre marasztalta. Fellebbezés folytán az ügy a polgármesterhez, majd innen a Kivethatóság Tanácsához került, mely dacára a fellebbezéseknek, helybenhagyta az elsőfokú ítéletet. E

Kivethatóság Tanácsnak ezt az immár megfellebbezhetetlen és jogerősre vált 1387/1934. számú végzését hirdették ki a napokban a IV. kerületi rendőrbírósnál. Az ügyhöz nekünk nem kell hozzájárulnunk, a szakértő kereskedők önmaguk tudnak mindent. Ellenben jogosan esik kritika alá az, hogy miként tartózkodott ez az 1933 március 19-én keletkezett ügy csaknem 1936. év végéig. A Kivethatóság Tanács malmait lassan öröklék meg ugyan, de biztosan, mondhatnánk valaki, amire szerényen elleneljük, hogy a repülőgép korszakában szabad a Kivethatóság Tanácsig felvitt ügyeket is gyorsabban lebonyolítani. Egy kicsit sok, majdnem négy esztendőig foglalkozni egy csomag tarhonyával!

A nyolcórás munkanap a cipésziparban s annak mutatkozó tanulságai

Ismertettük annak idején a munkaügyi miniszter ur rendeletét, mely a cipésziparban a nyolcórás munkanapot vezette be. A rendelet hatálybalépése óta most már eltelt egy bizonyos idő s így általánosságban meg lehet állapítani, hogy a rendelet tisztá helyzetet teremtett-e?

Az a szociális cél, hogy a szakmai munkanélküliséget megszüntessük, illetve fokozatosan leépítsük, eddig nem sikerült megközeleíteni, mert a munkás-felvételek nem haladtak meg az előző esztendő hasonló időszakában észlelt kereteket. Igaz, hogy a szezon még nincs is itt, s így remélhető, hogy kedvező változás még következni fog. Mi tartunk tőle, hogy a jövőben sem sikerül áthidalni a nehézségeket. Mégpedig a következő okoknál fogva:

A nyolcórás munkanapról szóló rendelkezés hatályosabban érvényesült volna eddig is, ha párhuzamosan kiadták volna a legkisebb munkabérek rendezésére vonatkozó rendeletet is. Ezt azonban nem tudták megtenni, mert — mint ismeretes — az első tervezet ellen részünkről is tisztán csak gazdasági érvekkel alátámasztott olyan felterjesztés ment ki, mely kimutatta, hogy a rendezés egyoldaluan akar bekövetkezni, nevezetesen a szociáldemokrata munkás-szervezetek óhaja szerint. Ez a tervezet most átdolgozás alatt áll s úgy hírlik, hogy nemskára megjelenik második tervezet alapján a rendelet. Nem szün-

tették meg eddig a Sítz-rendszert. Sőt a nyolcórás munkanapról szóló rendeletnek máris van egy látható eredménye s ez az, hogy a Sítz-rendszer hihetetlenül terjed. Vagyis a veszedelem, melytől az egész szakmát kell féltetni, nem apadt, hanem tovább harapodzott el. Ennek igazolására megemlítjük azt a hírt, hogy az utóbbi hetekben szinte egy egész lapinál zudítottak az ipartestületre az új ipari igazolványok kiváltása irányában. Ennek hátterében egyes cipőgyári üzemek és kereskedelmi érdekeltségek állanak, melyek arra törekedtek, hogy az anyakönyvezési s egyéb költségletek előlegezése mellett munkásaikat önálló iparosokká változtassák. Így aztán nincsenek kötvény se a nyolcórás munkanaphoz s nem lesznek kövte a minimális bérekhez sem. Valóban szomorú dolog látni, hogy nemes ipari igyekezetek miként szenvednek hajótörést ezen a spekulációnkon. Természetesen mindent másként lehetne csinálni, ha az ipar ügyeire olyan ipartestület vigyázna, mely tudná a különbséget a közérdek és a pártérdek között. Eddig sajnos, nem tapasztalható, hogy azok a tényezők, melyeknek köteleessége volna az

Üzletberendezések,

műmárványok, irodabutorok, jég-szekerények, használtak és újak olcsón

BENDRE VIII. Népszínház-u. 27

iparra vigyázni, ezt a különbséget felismerték és gyakorlatban érvényesítették volna. Megjelenhetik a minimális béreket szabályozó rendelet is, hatása legfeljebb abban fog mutatkozni, hogy a valóban önálló cipézmesterek helyzete megnehezül, de az ipari spekuláció vídámán tovább folyik. Nem tesz az semmit, ha egy-egy cipőgyárosnak Sitz-ese részére az ipartestületi legkisebb tagdíjakat is kell évente fizetni. Egyelőre tehát várakozó álláspontra kell helyezkedni tekintetben, hogy a kormányzati intézkedéseknek a szakmában micsoda következményük lesz. Mi úgy látjuk, hogy nem jó.

Az olasz burgonyaszindikátus feloszlásának érdekességei

A gazdasági élet nagy érdeklődéssel fogadta azt, hogy felsőbb helyről jövő intézkedés folytán az olasz burgonyaszindikátust egyszerűen feloszlatták. A liberális oldal a hír hallatára allelujázott, mondván, ime mégis csak a szabad kereskedelem a legjobb. Szó sincs róla. De kérdésünk kell, akkor miért forszírozta annak idején ugyanaz a liberális oldal a szindikátus összekovácsolását? Mert valmi szabadkereskedelmi doktrína vagy nincs. A helyzet az, hogy a szindikátus életrekeltségénél gondosan ügyeltek arra, hogy ebbe a nagyarányú üzletbe keresztény kéz csak nevésgésen kis részesedést kapjon. Amikor a keresztény érdektestületek ez ellen felszólláltak és elkezdtek a maguk munkáját azon célból, hogy a reájuk megszüntető állapotot megváltoztassák, akkor egyszerre idegesség jellel lehetett észrevenni. Így volt ez már a múlt kampányban is és az idén, amikor a keresztény érdektestületek természetesen a jogot formált ahhoz, hogy megadassék neki, ami megilleti, akkor egyszerre úgy állítják be a dolgot, mintha az érdekelt fórumokat állandóan ostromolták volna nem teljesíthető kívánságokkal s így nem mutatkoztak más lehetőség, mint a szindikátus egyszerű feloszlása. Nem oszlott volna fel ez a szindikátus soha, ha a keresztények abban nem vívnak ki maguknak jelentős helyet! Így tehát a szabad forgalom helyreállításának egészen más indokai vannak. Természetesen nem szabad elfelejteni, hogy az egész kérdés mélyen összefügg az idei nagyarányú burgonyatermésével. Csak vigyázzanak azonban az illetékesek, nehogy úgy járjunk, mint a hagyma exportjával, ahol már az is történt, hogy nagyon jelentős mennyiségek eladatlanul maradtak a londoni piacon.

Áruházak figyelem: Belgrádban nem ismernek tréfát!

Az áruházi rendelettervezet ügyével kapcsolatban az embernek éremlyően rossz érzése van, amikor nap-nap után látja, hogy az egész napi sajtóban kivétel nélkül, miként jelennek meg fizetett cikkek. Az áruházi közös ellenállási pénzlár, úgy látszik, kiapadhatatlan és tudja önteni az ellenállás megszervezésére szükséges »olajat«. Nincs nap, hogy ne olvassa az ember a legártatlanabb címfeliratok mögött hazafias aggodalomtól fűtött cikkeket arról, hogy mekkora országos veszedelem várakozik mindannyiunkra, ha az áruházaknak még a hajukszála is meggömbülne. Szomorú ez látni annál is inkább, mert most nyer igazolást az a tétel, hogy a sajtóban annak van igaza, aki a megfelelő municióval rendelkezik. Sajnos, a kiskereskedelemnek nincs annyi »ezüst-golyója, amennyit az áruházak az utóbbi időben kilövtöttek. Ujabbán találkoztunk olyan cikk-körlevéllel az egész sajtóban, mely az áruházak megrendszabályozásának esetére a munkanélküliek szá-

mának nagyarányú emelkedésével számol. Felesleges mondani, hogy minden ilyen beállítás tendenciózus.

Szemben azzal, amit saját portánkon tapasztalunk, valami egészen más az, ami a szomszédos délszláv államból érkezik hozzánk. Tudott dolog, hogy Jugoszláviában új áruházak alapítását megfűtötték. A belgrádi rendőrség drákói szabályokat alkalmazott a nagy fényűzéssel rendezett »Ta-Ka« áruházal szemben, melynél megjelent, az áruházat lepecsételte és kapuit hivatalosan bezárta. A belgrádi kereskedelmi minisztérium — melynek kétségeltlenül tudomása volt az új alapításról — a belgrádi kereskedelmi és iparkamarához fordult szakvéleményért és — oh idők — az ottani kamarakeren és nyíltan megmondta a minisztériumnak, hogy a rendőrség eljárása bizony mindenben törvényes volt, s különben is semmi szükség új áruházakra! Az áruházi fronton találkozunk hát erélyes lépésekkel is, — igaz, hogy tőlünk egy kissé távol.

Az összes érdektestületek egyöntetűen helytelenítik a kozmetikai rendelettervezetet

Az iparügyi minisztériumnak a kozmetikai szerek készítéséről és árusításáról készült rendelettervezete ügyében érdekképviseletközi megbeszélés volt a múlt héten a budapesti Kamarában. Az értekezleten ritkán tapasztalható egyöntetűség mutatkozott a rendelettervezettel szemben, melyet mostani alakjában sem a gyógyszerészek, sem a drogisták, sem az illatszerek, sem a festékkereskedők, sem a kozmetikusok, sem a vegyi gyárak, sem a detail-, sem a nagykereskedelem nem tudnak helyeselni.

Teljes mértékben igazolást nyert ezzel az állásfoglalással a Baross érdekeltségnek a rendelettervezet napfényrejutásakor azonnal nyilvánított véleménye, hogy a tervezet járhatatlan utakon keres megoldást. A Kamara az érdekeltek kívánságára felterjesztéssel fordult az iparügyi miniszter urhoz, melyben kifejti, hogy az adott körülmények között az érdekeltek a rendelettervezetet magukévé nem tehetik s amennyiben a minisztérium nem alkotna más tervezetet, ez esetben súlyosan félteni kell a nagyszerűen fejlődő magyar vegyi- és kozmetikai ipart, valamint az érdekelte kereskedelmi szakmákat is.

A legsúlyosabb ütközőpontot képezi a rendelettervezetnek a 10 százalékos céladóra vonatkozó része, melyről a vegyipar azt állítja, hogy

nem kevesebb, mint 3 millió új terhet jelentene, vagyis oly összeget, melynek nagyságát a fogyasztóközösségre áthárítani nem lehet s amennyiben ez az adó életbelépne, ez esetben számolni kell a vegyipar jelentős részének visszafeldésével.

Jogos kritika alá esik azonban a rendelettervezetnek az a hiányossága is, hogy egyfelől a gyártás terén nem érvényesít jobban a szakképesítés elveit, melyekért pedig az érdekelte feldolgozó, illetve forgalombahozó szakmák küzdenek, hiszen nagyobb részük máris a szakképesítést élvezzi, másfelől azonban az árusítás terén nem nyújt hatályos védelmet. A tervezetnek az a kitétele, mely a kozmetikai szerek forgalombahozatalát az orvosoktól és — nagy az út — a csarnoki és piaci kereskedőktől megvonja (egészen helyes rendelkezés), fennálló állapotot szankcionál, ellenben a hálalás tálamázása körülbelül csak elméleti értékű marad, mert hiszen nem találkozunk a rendelettervezetben olyan szabályokkal, melyek ezt a titimat hatáson át is támasztanák. Itt van most alkalom arra, hogy legalább egy frontról kiindulva vegye fel a kormányhatalom a küzdelmet a hálalás ellen. E téren vannak számosabbak a hálalók, kik egyedül a fővárosban elérik a több ezer főt. E hiányossá-

gok az összes érdekeltek előtt nyilvánvalóvá tették, hogy a szabályozás mindenkitől csak áldozatot és terhet kíván anélkül, hogy bárkinek is hasznót hozna, legkevésbé természetesen magának a fogyasztóközösségnek.

Nem lehet végül elzárkózni azon megállapítás elől sem, hogy a rendelet szabályaitól szenvednének a népegészségügyi érdekek és így nem marad más hátra, mint gyakorlati uton keresni a megoldást abban az irányban, hogy a szabályozás után az ipar és kereskedelem csakugy, mint maga a fogyasztóközösség is egy kedvezőbb helyzetbe jusson. Az érdekeltek hangsúlyozzák, hogy minden szabályalkotásnak célja csak egy lehet: jobb állapotot teremteni, mint amilyen van. E szemszögből nézve a tervezet végeredményben egy rosszabb állapotot teremtené s ez a főoka annak, amiért mindenki kivétel nélkül elzárkózik az elől, hogy a rendelettervezetet részletes megbeszélés alá vonja.

Munkásházak LÁB-kölcsonból?

Az építőipart és a vállalkozói világot élénken foglalkoztatják azok a hírek, melyek szerint az OTI hatékonyan forszírozza azon régebbi törvényeket, hogy a LAB kölcson folyósítására vonatkozó törvényes rendelkezéseket oda módosítsák, hogy a jövőben ne csak a közalkalmazottak, hanem az ipari munkások is kaphassanak építkezési célokra kölcsönöket. Hír szerint a pénzügyminisztériumban foglalkoznak is a dologgal s amennyiben sikerülne a módosítást keresztülvinni, ez esetben nem lenne már akadály annak, hogy megfelelő biztosíték mellett az ipari munkások jelentős rétege is építkezési kölcsönökhöz jutna. Ezzel kapcsolatban felmerültek bizonyos tervek tekintetben is, hogy az iparos munkaadók részére is tegyék lehetővé ilyen építkezési kölcsönök folyósítását. A tervezetnek háttérben az a gondolat áll, hogy az OTI nagyon tekintélyes tőkét betétként gyűmölcsöztet. Bár ezek a betétek a gazdasági életet szolgálják, az OTI mégis óhajtja, hogy jelentősebb jövedelmességét érjen el. Nyíltot kérdés, hogy a betéteket kezelő intézetek megfelelően-e s milyen mértékben a felmerült kívánságnak. Minden esetre közvetlen építkezési kihelyezésknél a jövedelmesség határozottan nagyobb lenne, de egy hátránya volna ennek az OTI szempontjából, az t. i., hogy tőkét így huzamos időre lennének lekötve. A két szempont, vagyis a nagyobb betétyűmölcsöztetést lekötés nélkül és egyuttal az állandó likviditást összeegyeztetni nem lehet.

Vass János
írógépüzem

Irányi ucca 4. T: 1-836-28

HAIDEKKER
kerítés

Új helyzet a magyar-román kliringforgalomban

Szeptember 10-i hatállyal a magyar-román kliringforgalomban ismét új helyzet van. Ezzel kapcsolatban a Magyar Nemzeti Bank értesítette a megbízott bankokat, hogy a legújabb megállapodás értelmében a magyar-román fizetési forgalomban következő változások lépnek életbe: 1. 1936. szeptember 10-től kezdődően további intézkedésig a Román Nemzeti Banknak a megbízott magyar pénzügyeztetéknél vezetett külön számlájára a Romániából behozott áru ellenértékének csupán 20 százaléka jzuzendő le, míg a fennmaradó 80 százalék a Román Nemzeti Banknak a gyűjtőszámlájára irandó jóva. 2. A tüzifa ellenértékének 50 százaléka ugynevezett financ-lei követelések ellenértékével egyenlítő ki, a fennmaradó 50 százalékot pedig a Román Nemzeti Bank gyűjtőszámlájára kell befizetni. A tüzifa ellenértéke után a Román Nemzeti Bank külön számlájára a 20 százalékos pengőkvtó nem fizetendő le. 3. Az 1936. április 1-e előtt Romániából kivitt magyar áruk ellenértéke 1935. június 1-e és 1936. április 1-e között Magyarországra behozott román árucikkék ellenértékével 100 százalékban kompenzálható. E magyar áruk ellenértéke egyébként 1936. április 1-e után Magyarországra behozott román árucikkék ellenértékével is kiegyenlíthető, ebben az esetben azonban a Román Nemzeti Bank mindenkor pengőkvtója lefizetendő. A régi, vagyis 1936. április 1-e előtt lebonyolított export- és importügyleteknek a kompenzációja abban az esetben is effektuálható, ha a kompenzációt csak az egyik Nemzeti Bank engedélyezte.

A földművelésügyi miniszter megállapította a burgonya új egységárait

A földművelésügyi miniszter ur szeptember 14-től kezdődő hatállyal a belföldi forgalomba néve új burgonya termelői-egységárait állapított meg. Az értendő: parítás Budapest. E szabályozás szerint Gülbaba 5.60, nyári róza 5.40, őszi róza 4.60, Ella 4.20, Krüger 3.50, Wothmann 3.50. Árak vonatkoznak étkezési nagyságra. Ezen árból a 250 kito-metérnél messzebbfökvő termelőhelyről való küldések esetében a 16/c. kocsiostály fuvardíja, 250 kilométernél közelebbi körzet esetében pedig a 15/c. kocsiostály fuvardíja vonható le, közvetvám, mérlegdíj s egyéb bármily címen levonásnak helye nem lehet. A szekérfuvarral Budapestre hozott árunál a fenti termelői árbakhoz 0.80 hozzászámítandó. Az új termelői árszabályozásnak fontos kísérője az, hogy a Budapesten kívüli termelői helyre szállított burgonyánál a termelői ár épen úgy számítható ki, mintha a vásárlás Budapestre történt volna.

Winckler István miniszter megtette az első lépést a magyar ifjuságnak alapos kereskedelmi kiképzésére

Örömmel regisztrálhatjuk, hogy hosszú esztendőök óta következetesen hangoztatott kívánságunk, mely szerint történéjk gondoskodás arról, hogy az arra való magyar ifjak külföldön megfelelő kereskedelmi kiképzést nyerhessenek, jelentős mértékben teljesedése ment. Az, aki ily megértést követett a kérdés-szemban, maga Winckler István dr. kereskedelmi és közlekedésügyi miniszter ur, aki hat külföldi főiskolán, nevezetesen a bécsi, lipcsei, st. galleni, milánói, párizsi és londoni kereskedelmi főiskolákon egy-egy 3000 pengős állami ösztöndíjas helyet rendszeresített olyan magyar ifjak részére, akik vagy a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem kereskedelmi fakultását elvégezték, vagy a budapesti Kereskedelmi Akadémia felállított keleti kereskedelmi tanfolyamot jeles eredménnyel abszolváltak vagy pedig a végzett középiskolások részére rendszeresített egy éves kereskedelmi szaktanfolyamot elvégezték. Az első pályázat ideje most szeptember 15-én le is járt, a miniszter rövidesen dönteni fog az ügyben és mire elkezdődnek a tanítások a külföldi főiskolákon, hat boldog magyar ifju vagy neki az életnek, hogy ismeretét gyarapítsa.

A miniszter urnak az a mindenképen dicséretes és a kereskedők halálját és elismerését méltán kiérdemlő intézkedése csak folytatása annak az előző rendelkezésnek, mely szerint a hatályos kereskedelmi szakképzés felelősenitése érdekében a keres-

kedelmi miniszter ur belföldön 60 landijmentes helyét biztosított a kereskedelmi szakiskolákon és a megfelelő akadémiai tanfolyamokon.

Szegény országtól nem szabad és nem is lehet sok áldozatot várni, mindez már szép kezdet és meg vagyunk róia győződve, hogy amint az első kezdező tapasztalatokat megszerezük, nyomban kiszélesül ez az út.

A B. Sz. azonban nemcsak erre gondolt, amikor sürgette folytonosan azt, hogy ifjainkat kereskedelmi szakirányban külföldön is képeztessük, hanem gondolt magukra a gyakorlati kereskedőkre, a kereskedő-szegedekre, ezeknek volentörként külföldön gyakorlati elhelyezésére és valóban szakirányu kiképzésére. A mostani helyzetben ifjainknak ily célból külföldre való juttatása a mindenütt érvényesülő munkavállalói tilalmak folytán feltehető nehéz s ezért kell ebbe a kérdésbe elsősorban magának a kormányynak gyakorlati belenyulása. Készségtelen, hogy ez is áldozatba kerülne, de talán lehetne e tekintetben is valamit tenni és évenként legalább 50 magyar kereskedő-szegédet külföldön elhelyezni. Bizonyos idő múlva ezeket a fiatalbereket vizsgálhazzuk és idehaza vizsgálunk rájuk, hogy önállóságuk megkönnyebbüljön. A magyar kereskedelem apró csemetéit akarjuk így elültetni és higgyék el az intéző urak, ha szeretettel és megértéssel gonduozzuk ezeket a csemetéket, bizony nem is sok idő múlva hatalmas tölgycsok fog belőlük terebélyesedni.

Az OTI munkaidői igazolványok kiállítása

A belügyminiszter ur 265 267/1936. B. M. sz. rendeletével szabályozta a munkaidői igazolványok kiállításának ügyét. E rendelet szerint a munkaadó köteles igényjogosult alkalmazottjának vagy akár az alkalmazott családtagjának a munkaidői igazolványt kiadni. Ez a kötelezettsége természetesen csak abban az esetben áll fenn, ha az érdekelt személy tényleg szolgálatban van, illetve, ha a munkaviszonynak a megszakítása óta még nem telt el három hét. Ha a munkaviszony megszakadt, ebben az esetben a munkaidői igazolványt csak a legteljesebb

jóhiszeműség esetében lehet kiadni, mert akkor, ha a munkaadó tudja, hogy volt alkalmazottja máshol helyezkedett el vagy pedig önálló keresetet üz, a munkaadó igazolványt kiállítani nem szabad. A munkaidői igazolványba kerülő adatok tekintetében jejezzük meg azt, hogy amennyiben az előző munkaadóra vonatkozó adatokat, valamint a munkavállaló adatait nem okmányok alapján saját magunk tudjuk ellenőrizni, hanem a munkás bemonadására vagyunk utalva, minden egyes esetben írjuk az adatok mellé a szót: »állítólag«. A munkaidői igaz-

zolványért tartozik az alkalmazott 10 fillért fizetni. E szabályok pontos betartására minden egyes munkaadó annál is inkább ügyeljen, mert az előírások megszegéséből eredő mindennemű károsodásért az OTI a munkaadót teszi felelőssé.

A Kereskedelmi Akadémia esti szaktanfolyama.

Szeptember hó 15-én nyílt meg a Budapesti Kereskedelmi Akadémia (V., Alkotmány-u. 11) esti kereskedelmi szaktanfolyama, mely kizárólag alkalmazottak részére és olyanokért létesült, kik kereskedelmi szakiskolát nem végeztek. Az előadások mindenkor este 5 és 7 óra között vannak hetenként négyszer. A tanfolyam 5 hónapig tart, tárgyai: könyvvitel, mérlegkészítés, kereskedelmi levelezés, kereskedelmi számtan és alapismeretek.

Hirdetmény

Ke 40115/2/1936. A budapesti kir. törvénysek közhírré teszi, hogy Reinhardt Mór budapesti (VII., István-ut. 26.) bejegyzett cipőkereskedőre nézve a csődönkivüli kénszeregezési eljárást megindította. Vagyonfelügyelő dr. Szacsay József budapesti (IV., Bástya ucca 35.) ügyvéd. Birósági jogi megbízott dr. Bannar Andor budapesti (V., Báthory-utca 10. szám) ügyvéd. A hitelezőknek követeléseiket 1936. évi szeptember hó 26. napjáig írásban kell jelenteniök az Országos Hitelező Egylet központjánál (V., Alkotmány ucca 8.) és felhívja a kir. törvénysek a hitelezőket, hogy a netán létrejött magánegyezség elleni észrevételeiket az egyezségnek a Budapesti Közlönyben való közzétételét követő 15 nap alatt ugyanitt írásban jelentsék be. Az egyezségi eljárás megindítása iránti kérelem előterjesztésének napja 1936 évi augusztus hó 31. napja. Az egyezségi eljárás megindításának joghatálya 1936. évi szeptember hó 4. napján áll be.

Budapest, 1936. szeptember hó 5-én
Dr. Kunst Győző s. k. kir. tv. bíró.

Légyfogók

prima minőségűek
ARANKA, MILLIÓS, EZRES
Merlusztnál Budapest, VII.,
Dob utca 53 szám.
Papír és rövidáru nagykereskedő.

Hirdessen a Baross Szövetség lapjában!

Olcsóbb lett az idei termésű uradalmi kék mák, fehérbab, árpagyongy, stb.

Radó Pálnál

Bpest, Nagyvásártelep
Telefon: 1-415-78.

HIREK

K. Császár Ferenc előléptetése. A B. Sz. tagjai élénk megelégedéssel regisztrálták, hogy a Kormányzó Ur Ö Főméltósága a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter-ur előterjesztésére K. Császár Ferenc állami ipariskolai címzetes igazgatót, a budapesti állami felső építő ipariskola tanárát 1936. évi július 1-i hatállyal az állami középiskolai és velük egy tekintet alá eső többi tanár részére megállapított és állami rendszerű VI. fizetési osztály 3. fokozatának megfelelő 10. fizetési fokozatba előléptette. K. Császár Ferenc hosszú éveken keresztül a B. Sz.-nek aktív alelnöke volt s ezen tisztségétől csak fokozott közéleti elfoglaltságának bekövetkezéséről mondott le. K. Császár Ferenc kimagasló szakismeretét az egész iparosság és vállalkozói világ javára gyümölcsöztette akkor, amikor a közszállítási szabályrendelet újraalkotásáról volt szó. A közszállítókhoz kapcsolatosan különösen építészeti kérdésekben K. Császár Ferenc minden oldalon elismert szakértő, amelyet hogy elsőrendű pedagógus is, akinek keze alól Magyarország immár több építőmesternemzedéke került ki.

A fővárosi festőmesterek üdülőtelepet létesítenek. Igen figyelemreméltó határozatot hozott a minap a Budapesti Festőiparosok Önszervező és Takarékszövetársasága, mely Strenger Rezső mester elnökele alatt

működik. Ez a nem kisszámú szervezet a főváros közvetlen környékén a festőiparosok részére üdülőtelepet kíván létesíteni s ezen célból már ki is küldött egy öttagu bizottságot az előkészületek megkezdésére. A terv a festőiparosok széles körében megértéssel találkozott. A festőiparosok közadakozásából sok mindent megoldottak már és nincs kizárva, hogy ezt az eszmét is rövid idő alatt megvalósítsák.

A budapesti festőipar-terület félszázados története. A fővárosi festőipar-terület 50. jubileuma alkalmából Kulinji József ipar-területi jegyző gondos és körültekintő munkával megszerkesztette az ipar-terület 50 éves történetét és remekbekerült albummal lepte meg a piacot. A nagyon tetszetős kiállítású munka felöleli a festő-, mázó- és érefényező-, valamint aranyozó-szakmában mindazokat, akik akár csak egy téglával is járultak hozzá önálló működés révén az ipar fejlesztéséhez és fenntartásához. Kiolvashatjuk a könyvből, hogy a szakmai iparosok közül nagyon sokan, a túlnyomó többség egyedül csak szorgalmukban és kitarításukban bízza foglalt neki az iparnak; közülük sokan az egyszerű munkás-sorsból felemelkedtek a polgári sorsba. Mintha csak vörös fonálként futna végig az egész könyvön az iparosság egyetemére érvényes tétel: *Minden sikernek litka az, hogy minden*

időben a rendelő személyjétől teljesen függetlenül csakis gondos és jó munkát szabad szállítani.

Az OTI új vezérigazgatója. Az OTI vezérigazgatói székében bekövetkezett változást a gazdasági élet általános rokonszenvvel fogadta. Horváth István dr. h. államtitkárnak vezérigazgatói megbízatásától mindenki várja, hogy az OTI autonómián belül helyreálljék a békés és rendszeres munka. Horváth István dr. elsőrendű társadalombiztosító szakember,

akinek kezében ez a fontos ügykör kiváló munkásra talált. Az új vezérigazgató egész eddigi közpályája mindig a csendes és alkotó munka jegyében folyt le. Társadalmi vonatkozásban megemlítendő dr. Horváth Istvánról, hogy az Americana szervezetén belül hosszú esztendőök óta foglalkozott az ifjúság gazdasági problémáival és mindig igyekezett az ifjúság törekvéseit a reális gazdasági irányba terelni, ami nagyfokban sikerült neki.

Közszállítások.

Esetleges felvilágosítások titkárságunknál a hivatalos órák alatt.

Hirdetés tárgya	Hirdető	Határnap	Ért. lapazám
Tűzelőanyag	Előjáróság, Nyirbátor	szept.	19 35
Tölgyműia	Polgármester, Nagykanizsa	"	19 36
Hus	Kir. ügyészség, Budapest	"	19 36
Tűzelőanyag	Polgármester, Miskolc	"	19 36
Utburkolás	Mernőki hivatal, Hódmezővásár	"	19 36
Kő	Mernőki hivatal, Hódmezővásár	"	19 36
Élelmészeti cikkek	M. kir. 7. hv. vdd. hadb. Miskolc	"	20 35
Tűzelőanyag	Polgármester, Kiskunfélegyháza	"	21 35
Kenyér	M. kir. 7. hv. vdd. hadb. Miskolc	"	21 36
Szen	Orsz. m. kir. Képzőműv. isk. Bp	"	21 36
Vasszerkezeti állvány	M. kir. honv. közp. e. o., Bpest	"	21 36
Építkezés	Polgármester, Makó	"	21 36
Taterozás	M. kir. dohánygyövedék, Bpest	"	21 36
Gyógyszer	Honv. Minisztérium, Budapest	"	22 34
Ocska anyagok eladása	M. kir. posta vezérigazg. Bpest	"	22 35
Röntgen-anyag	OTI, Budapest	"	22 35
Villamosenergia ellátás	Iparügyi minisztérium, Budapest	"	22 35
Puhafa	Máv. igazgatóság, Budapest	"	22 35
Disszangáz	Máv. igazgatóság, Budapest	"	22 35
Szen	M. kir. All. Pénzverő, Budapest	"	22 36
Papíráru és másolóvaszon	Polgármester, Budapest	"	22 36
Szalma	M. k. ker. és közl. min., Bpest	"	22 36
Helyesbítés: Építkezés	Polgármester, Salgóterján	"	22 36

MELLINGER-féle „CASINO“ pörkölt kávé a legjobb

Baross tag Baross tagot támogat!

Hirdetőink kirakata

Könyvek, Színházjegyek
Pfeifer Ferdinánd (Zeldler Testvérek)
nemzeti könyvkereskedésben
Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 5.
(A Nemzeti Kaszinó palotájában)

Képketrek
HOFFMANN FERENC-nél
BUDAPEST,
IV. Károly-krt. 28. IV. Gerlóczi-u. 5.

LINGEL
BUTOR BUDAPEST,
RÓZSA-U. 4.

STRAUB U. festéküzlete
Budapest, IV., Eskü-tér 3.

HOLUB SÖRÖZŐ
Kossuth Lajos utca 12.
Külön konyha, Dreher sörök
püspöki utca.

„SIDOL“ fémtisztító
Götzli Lipót Sidol vegyitermékek gyára r. t.
Budapest, XIV. Cserei-utca 14
Telefon 2-966-86 és 2-966-32.

MÖSSMER
vászonn, fehérnemű, kelengye
N., Váci-u. 1-3. (Türr István-u. sarok.)
Baross-tagoknak 5% engedmény

Adóügyekben
ne saját feje szerint
járjon el. Keresse fel
adóügyi utmutató
irodánkat.

HIRMAN FERENC
fémárugyára
BUDAPEST,
VII., Csányi ucca 9.

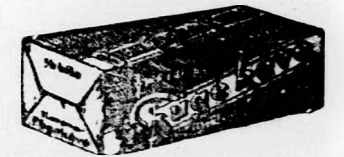
Székely-Góbé
vendéglő
IV., Veres Pálné u. 2
(Apponyi-ter 1. palotában)
Erdélyi konyha, csodásízű borok,
Dreher sör, Olcsó árak!
Telefon: 1-803-20
Tul.: sepsizölláni Czirjék Emil

Ügyeljen a keresztnévre!!
Magyarország aranykoszorus mestere
Szlezák László
harangcöntőde,
harangfelszerelés
és haranglángyár
BUDAPEST,
VI., Petneházy-u. 78
(VI. Frangepán-u. mellett)
Saját ház Tel.: 2-913 53
Párisi világkiállítású díszoklevellel, 8 nagy arany, 1 nagy ezüstéremmel több állami oklevellel kitüntetve
Számítatlan egyházi elismerő levél!

FRATELLI DEISINGER
kávé-teakülönlegességei vezetnek
IV. Ferenciek-tere 1, II. Margit-krt. 38/b
XI. Horthy Miklós-ut 41. sz.

Színházi látszóvegek, orrcsapítók,
Zeiss-üvegekkel, Haromterek, hőmérők a
legjobb kivitelben
CALDERONI ÉS TÁRSA
látszészeknel
Bpest, V., Vörösmarty-tér 1. TELEFON
1.811-48.

Ezer áldást jelent
az egészségre az Imperial fűgékávé el-
vezete, mert szavatolt tiszta fűgéből
lesz előállítva. Tápereje felülmúlhatatlan

Dikk Fidéi és Társa, Budapest,
IX., Soroksári-út 102. Telefon: 1-375-47
Minden fűszerkereskedésben kapható

Hirdessen a Baross Szövetség lapjában!

Felölös szerkesztő: Tábor Győr.
Kiadótulajdonos: Baross Szövetség
Kereskedő, Iparos és Rokonszakmák
Országos Egyesülete.
Felölös kiadó: dr. Domokos László

BAROSS SZÖVETSÉG

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

A „BAROSS SZÖVETSÉG” KERESKEDŐ-, IPAROS- ÉS ROKONSAZAKMÁK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK HIVATALOS LAPJA

Előfizetési ára évi 24 pengő
Dohányárus tagoknak ingyen

Megjelenik minden hó
első és harmadik csütörtökén

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV., Bástya ucca 5. földszint 4.
Telefon: 1 868-67

A dohányárusok zárórájáról

és vasárnapi munkaszünetéről lapunk előbbi számaiban megjelent közleményeink élénk érdeklődést váltottak ki olvasóink körében s az igen értékes hozzászólásoknak nagy tömege érkezett be hozzánk.

A hozzászólások nagyobb része a teljes vasárnapi munkaszünet megvalósítása mellett foglalt állást. Kidomborították a vallási szempontot, amely szerint a tulnyomó részben keresztény trafikostársadalom részére is lehetővé válnék az, hogy valási kötelmeinek eleget tegyen. Kidomborították az emberiségi szempontot, amely szerint a trafikosnak is emberi joga van a küzdelmes és fáradtságos heti robot után egy napi teljes pihenőre.

Hogy azonban ez a kérdés egyöntetűen az ország minden trafikosára nézve el nem érhető, s hogy megnyugvást csak a város es falu külön érdekinek figyelembevételével, sőt még ezen a két nagy csoporton belül is bizonyos métekül egyeniesítés hozhat, azt legjobban bizonyítja egyik olvasónknak — helybeli kartársai nevében is nyilvánított — az a kivánsága, hogy az ő községükre nézve a régi rendszer maradjon fenn továbbra is, mert náluk hétköznap épen az esti órákban (8—10-ig) és vasárnap reggel 6-tól este 10 óráig van számottevő forgalom, mely megélhetésüket biztosítja. Vidéken különben más helyről is ugyanez a kivánság nyilvánult meg. Ismét más vidéki tagunk pedig a következő szavakkal jellemzi a mai helyzetet: „A vasárnapi delutáni állandó szolgáltatás mellett eredmény nélkül zárul este a redőny... Sok kartársuk körülményeiben nincs felváltás, kevés kiszabadulás, — kicsi emberi élet!”

Amidőn kartársainknak a címünkre küldött levelekért köszönetet mondunk, azoknak sokszor hálálalkodó tartalmából azt a következtetést vonjuk, hogy a záróra kérdésének rendezésével a trafikosélet legfőbb pontjára és legégetőbb problémájára tapintottunk rá. Egyszer-szint szíves elnézésüket kérjük, hogy a levelek nagy tömegét egytől-egyig nem közölhetjük. Együttal közreadunk kettőt, amelyek sok tekintetben vissza-

tükrözik a többi levél tartalmát is. Az egyiket egy budapesti, a másikat egy vidéki dohányárus írta.

Mi pedig a magunk részéről csak annyit fűzünk hozzájuk, hogy azok tartalma csak megerősít bennünket abban, hogy a záróra rendezésének kérdését a nálunk már megszokott szívóssággal munkáljuk továbbra is, hogy azt mindaddig napirenden tartjuk, amíg a lehetőség szerint minden érdeket kielégítő legtekélyesebb megoldást elérünk sikerül.

A levelek itt következnek:

I.

Milyen Tisztelt Kartársaim!

Nagy örömmel és megértéssel olvastam a Baross Szövetség 15. dohányárus számában a „Dohányárus pihenője” cím alatt közölt cikket, mely az én, és a velem együttérző és gondolkodó munkatársaimnak az óhaját terjeszti elő.

Mint már Kartársam megírta a vasárnapi munkaszünet egészségügyi szempontból okvetlen szükséges lenne. Mi, akik a világháború poklát végig szenvedtük, fiatalon délcegen indultunk utnak a hazánk érdekében, most itt ülünk a dohányárudák foltolt, rossz levegőjű helyiségeiben, mint súlyosan sebesült 50—75—100 százalékos rokkantak. Kora reggeltől késő estig dolgozunk. Nekünk olyan egyformán telnek a napok: mindig csak robot és pihenésünk nincs. *Miért?* Azért, mert nem tartunk össze és oly szélsőséges elemeknek a szavát engedjük érvényre jutni, akik csak bérlik a dohányárudákat. Ezek mennél több hasznót akarnak össze harcolni és míg a szegény rokkant árusok pihenés miatt kénytelenek bezárni az üzletüket, addig ők elcsalogatják a vevőket. Nem gondolnak arra, hogy beteges munkaképtelen embereknek veszik ki ezáltal a szájukból a mindennapi kenyeret és juttatják őket a tönk szélére.

Ha dohányárus valaki, az is ember, akinek egész heti füledt, donyányszaggal telített poros pesti levegő után jól esnék egy kis ózondus levegő, amely felüdítené, felfrissítené a golyóktól átlukasztott, amugy is eltörődött testét.

Azzal, hogy vasárnap zárva

lennének az árudák, anyagi vagy más hátrány nem származhatna.

A szünnap ellen csak olyan munkatársaim lehetnek, akiknek van helyettesítőkük és megvan a szabad napjuk. Az ilyen kartársaimtól azt kérem, hogy ne legyenek önzők és gondoljanak azokra a rokkant, beteges árusokra, akiket nem vált fel senki és maguk róják az élet nehéz útját, — minden megállás, pihenő nélkül. Ha élni akarnak, akkor fel kell venni a versenyt olyanokkal, akiknek segítségük van és a nagy megerőltetésben közelebb érnek a sirhoz, melyet már amugy is előre megásott a világháború.

En tehát nagyon helyesnek és okvetlen szükségesnek tartom a vasárnapi szünnapot és készségesen csatlakozom a cikkíró kartársamhoz. Nem tudom miért nem írta alá a nevét, mikor egy régen óhajított dologért szállt sikra. Ha a világháborúban bátran kiálltunk, akkor álljon ki most is nyíltan és vivjük ki mi is azt az egy szünnapot, melyet minden dolgozó munkás megérdemel. Akkor majd nem érezzük a munkánk robot izét, mert minden hétfőn pihent erővel szállunk sikra és küzdünk tovább a megélhetésünkért.

K. J. bpesti dohánykísárus.
II.

Nagytekintetű Szerkesztőség! B lapjuk legutolsó számában a dohányárudák vasárnapi munkaszünetével foglalkozó fejtegetésekkel kapcsolatban legyen szabad nekem is véleményemet nyilvánítanom!

A legnagyobb örömmel szerettem annak idején tudomást arról, hogy a Baross Szövetség a dohányárusok sokszor hangoztatott, de eddig még senki által fel nem karolt ügyét is magáévá óhajítja tenni és megszervezi a dohányárus csoportját, ami azóta már meg is valósult. Efelettli örömmnek és hálának az által vélttem legjobban kifejezést adni, hogy ennek a szándéknak tudomásomra jutása után azonnal bejelentettem csatlakozásomat és a szövetségbe való belépésemet, úgy hogy a helybeli kartársak között minden esetre a szövetség egyik legregibb tagjának tekinthetem magamat.

Azóta is állandóan tapasztalhatjuk a szövetség jóindulatát, ami — ha nem is tud még látható eredményeket felmutatni, minden bizonnyal elérte azt, hogy legalább sikerült a dohány-

árusok szervezetlen csoportjának tulnyomó részét összetoborozni, tisztán látó és tárgyilagos munkával sikerült a dohányárusok nehéz megélhetésének legfőbb okait (forgatóke hiány stb.) és különböző sérelmeit máris felsimerni és azok orvoslására a kezdő, de eredménnyel kecsegtető lépéseket megtenni.

Egy ilyen általános közérdekű és már szőnyegre került kérdés egyike a manapság sokat hánytorgatott vasárnapi munkaszünet is.

Több különféle véleményt hallottam már erre vonatkozólag (így pl. a csak d. e. nyitvatartást a fővárosi lapok beérkezési idejének figyelembe vételével; a delutáni egy bizonyos órájig való nyitvatartást és ehhez hasonlókat), a felvett eszmék közül azonban egyikkel sem tudom magam 100 százalékgig azonosítani. A Baross Szövetség 15. Dohányárus számában között és a teljes vasárnapi munkaszünet mellett állást foglaló kartársaim nézetével azonban egyet-értek.

Elvégre mi dohányárusok is emberek vagyunk, akiknek tulnyomó többsége keresztény és családos ember. Szükségünk van nekünk is, nemcsak a mai küzdelmes életben, hanem mindenkor legalább egyszer hetenként lelki vigaszra és egy kis nyugalomra, pihenésre és nem utolsó sorban arra is, hogy egy-egy napot zavartalanul tölthessünk családunk körében, hogy friss erővel, kipihentén, újult élékedvvel kezdhesünk újra munkához.

Az én szerény nézelem szerint is leghelyesebb a teljes vasárnapi munkaszünet, amiből legfeljebb csak annyit lennék hajlandó engedni, hogy az újságok beérkezése után 1—2 óráig keresztül lenne szabad az üzletet nyitvatartani, hogy a köztársaság vasárnapi újságját beszerezhesse. Ezt sem tartom azonban feltétlen szükségesnek, mert hiszen a vasárnapi újságok utáni kereslet nem számottevő, a lapok a rikkancsoktól és utcai árusoktól is beszerezhetők, akik rendszeren amugyis korábban megkapják a lapokat mint mi, a közönségnek tulnyomó része pedig a vasárnapot vagy kirándulással tölti, vagy kávéházba, vendéglőbe megy, úgy hogy újságját aznap meg sem veszi.

A teljes vasárnapi munkaszünet ellen ugyan felszólalhatnának egyesek, hogy misét hallgatni lehet a délelőtt bármely órájában, tehát a reggeli üzlet-

nyitás előtt is. Igen ám, nagyobb városokban! Nem szabad azonban figyelmen kívül hagynunk, hogy nem vagyunk valamennyien városban. Kartársaink nagy része kisebb helyiségekben van, ahol csak a nap bizonyos órájában hallgathatnak szentmisét, no meg nem is mindenki katolikus! Vannak közöttünk evangélikusok és reformátusok is, akik ugyancsak időhöz vannak kötve, hogyha lelkiszükségüknek eleget akarnak tenni.

Nekünk és családjainknak is nagy szükségünk van arra, hogy legalább egyszer egy héten zavartalanul együtt tölthessünk egy napot, ami a teljes vasárnapi munkaszünet nélkül elképzelhetetlen!

A közönség szempontját vizsgálva, meg kell állapítani, hogy a teljes vasárnapi munkaszünet semmi hátránnyal sem jár. A fizetéseket a hetibéreket is pénteken, szombaton már megkapják. Vasárnap senki fizetést nem kap, úgy hogy semmi akadálya sincs annak, hogy a vasárnapi dohányszükségletet már szombaton este be ne szerje. Ez által sem a Dohányjüvedék, sem a dohányárus társadalom kárt nem szenvedne.

Alátámasztom ezt az állítást az alábbiakkal, hogy nem törődve a körülöttem nyitva lévő dohányárudákkal, már egy évvel ezelőtől bevezeltem a város egyik legforgalmasabb részén fekvő üzletemben a vasárnap délutáni munkaszünetet, ami által vasárnapi forgalmam nem-hogy megcsappant, hanem inkább emelkedett, mert többen egyenesen azért keresték fel üzletemet, mert — mint mondták — látják, hogy jó keresztény vagyok és legalább vasárnap délután zárva tartok.

Módot lehetne adni arra, hogy egészen kivétel, indokolt esetekben (pl. nagyobb ünnepek alkalmával, ami sok idegent vonz a városba) az illetékes hatóság felhatalmazást kapna a dohányárusok érdekképviseletének előterjesztésére a vasárnapi munkaszünetet esetenként részben vagy egészben felüggeszteni.

Az egész vasárnapi munkaszünet bevezetése csak megszokás dolga, a közönség pedig — méltányolva a dohányárusok nehéz munkáját — könnyen megszokja ezt a változást is. Gondoljunk csak arra, hogy nem is olyan régen mily erős ellenállásra talált a vidéki városokban a fűszeresek teljes vasárnapi munkaszünetének az elrendelése és végeredményben — minden nagyobb zökkenés nélkül — keresztülvihető volt! Miért nem lehetne ezt keresztül vinni a dohányárusoknál, a ma még egyedüli szakmában, amely nem élvezheti a lélek és testre egyaránt szükséges felüdítő, erősítő és áldásos vasárnapi pihenést?

R. O. vidéki dohánykísárus.

**Egységben
az erő!**

MODIANO GYÁRTMÁNYOK:

Szivarkahüvely:

MODIANO	40 fillér
IKERSZÜRÖS MODIANO	46 fillér
PARAFÁS MODIANO ikerszűrővel ..	50 fillér

Szivarkapapír:

MODIANO	12 fillér
MODIANO-TÖMB (egyenként kihúzható hajtogatott lapokkal)	13 fillér

Csak ezzel az aláírással valódi:

Modiano

Választmány ülés

A B. Sz. D. Cs. Központi választmánya szeptember 17.-én választmányi ülést tartott.

Szentessy Sándor alelnök előnöki tájékoztatójában beszámolt a legutóbbi választmányi ülés óta történt eseményekről. Bejelentette, hogy Csilléry Béla székesfővárosi pénzügyigazgatót miniszteri osztályfőnöki kinevezése alkalmából a csoport táviratilag üdvözölte. Bejelentette, hogy Csoportunk az államsorsjegyek árusításának megkönnyítése érdekében már a legutóbbi sorsjáték alkalmával közvetítést végzett kartársak között. Ezzel lehetővé tettük azt, hogy aki sorsjegyét nem tudta eladni, Szövetségünkön keresztül eladhatta, mert mi rendelkezésére bocsátottuk azoknak a kartársainknak akik a nekik jutott sorsjegyeknél többet is el tudnak adni. E közvetítési akció közben azt tapasztaltuk, hogy jóval több sorsjegyet tudnának kartársaink eladni, mint amennyit hozzánk beküldenek. Ezért beadással fordulunk a Budapest Székesfővárosi Pénzügyigazgatósághoz, hogy bocsássanak rendelkezésünkre nagyobb mennyiségű sorsjegyet eladás céljából. Dr. Buday Gyula ügyészünk e beadvánnyal kapcsolatban eljárt és közölte, hogy a legközelebbi játéknál a B. Sz. D. Cs. nagybörmennyiségű sorsjegyet fog kapni eladás céljából.

Többen keresték meg írásban a vezetőséget, hogy a bélyeghitel felemelését kérjük a jelenlegi egy heti forgalomnak

megfelelő összegről a két heti forgalomnak megfelelő összegre, mert a sok fajta bélyeg raktáron tartása csak felemelt hitelkeret mellett lehetséges. A kapott információ szerint a bélyeghitel felemelése érdekében benyújtott beadványunk már összes érdekelt üyosztályokat megjárta, s így rövidesen megkaphatjuk — a remélhetőleg — kedvező határozatot.

Panasszal fordultak hozzánk, hogy a forgalmiadó általánosítása folytán, továbbá a forgalmi láziasadó bevezetése következtében a forgalmiadó bélyegek eladása minimálisra csökkent, sőt teljesen szünetel, s így a raktáron tartott forgalmiadó bélyegekből több kartársunk nagyobb összege hever holt tőkeként. Elhatároztuk ezért, hogy ezek bevonása, becserélése érdekében beadvánnyal fordulunk a kereskedelmi miniszterhez.

Egyik budapesti kartárs írásban panaszt emelt, hogy amíg a szállodák portásai éjjel-nappal, vasár- és hétköznapon egyaránt árusítanak képeslevelezőlapot, addig a dohányárus sem zárórán túl, sem ünnepnapokon nem árusíthat képeslevelezőlapot. A választmány elhatározta, hogy a mindinkább fejlődő idegenforgalom érdekében is tegye szóvá az elnökség illetékes helyen a képeslevelezőlapok árusításának ügyét.

Elnök bejelentette, hogy a vegyesitörmelékről a gazdasági bizottság jóváhagyásával a 18-ik dohányárus számban cikket ír-

tunk. Bejelentette továbbá, hogy a papírladákban való csomagolás káros veszélyeire felhívjuk a központi dohányáruraktár figyelmét, s erre vonatkozólag intézkedés is történt, melyről az igazgatóság írásban értesítést küldött. (Az intézkedést lapunk más helyén közöljük.)

Bejelentte, hogy többen fordultak tagtársaink közül az elnökséghez és sürgették, hogy a megrendelési ivec és könyvecskéknek a csoporton keresztül való forgalomba hozatala érdekében mielőbb járjon el a vezetőség. Bejelentte, hogy az elnökség több ízben sürgette a megrendelő lapok forgalomba hozásának újbóli rendezését, kéri hogy e választást a választmány vegye tudomásul. Többek hozzászólása után a választmány utasította az elnökséget, hogy a kérdés sürgős rendezését ismétlenül kérje és felhatalmazta, hogy szükség esetén a választmányi tagokból nagyobb küldöttséget vezessen, sőt rendkívüli közgyűlést hívjon össze.

A választmányi ülés ezután tudomásul vette a gazdasági bizottság július hó 10.-i és augusztus 13.-i ülésének határozatait, a sajtó és propaganda bizottság július hó 10.-i és augusztus hó 3.-i határozatait, valamint a jogügyi bizottság július 10.-i ülésének határozatait.

Elnök ezután ismertette a bizományi áruhitel bevezetésének ügyét. A választmány a tájékoztatót tudomásul vette, de utasította az elnökséget, hogy a mielőbbi megvalósítás érdekében szükség esetén a rendelők ügyében adott felhatalmazásához hasonlóan járjon el.

A JANINA Cigarettapapír R. T. gyártmányai a legnagyobb hasznot biztosítják!

SENATOR CELOFILTER cigarettafüve

már **kettős füstszűrővel** kapható a régi áron

UJDONSÁG!

SENATOR „RAPID“

cigarettapapír

hosszában hajtogatott, zárt csomagolásból egyenként kihuzható lapokkal, gummirozott széllel **60 lap ára 14 fillér!**

Nem gummirozott . . 60 lap ára 13 fillér!

Egyéb gyártmányaink:

SENATOR cigarettapapír 60 és 120 lap tartalommal
SENATOR EXTRA vattabetétes cigarettafüve
JANINA SPEC. cigarettapapír

Figyelem! A SENATOR CELOFILTER cellulóze füstszűrős és a **SENATOR EXTRA** vattabetétes füvek **rövid, 65 mm-es méretben is kaphatók!**

A SENATOR gyártmányok minden dohánygyár-udában és nagykereskedőnél beszerezhetők!

A szorgalmas dohányzások jutalmazására kiadott rendelet egyes részleteinek megtárgyalásával kapcsolatban a választmány a pincérezés kérdését is megvitatta. Határozatot hozott, hogy a pincérezés megakadályozása érdekében javaslatot terjeszt a pénzügyminiszterhez. A javaslat lényegét lapunk más helyén közöljük.

Szentessy alelnök ezután örömmel számolt be arról, hogy a legutóbbi választmányi ülés óta a B. Sz. D. Cs. három helyi szervezetet alakított. A csepeli helyi szervezet 16 taggal a gödöllői 77 taggal, a kispesti helyi szervezet 41 taggal alakult meg.

Storz Béla Mátyás ügyvezető igazgató jelentésében 79 tagbelépésről, 5 lapelőfizetésről, tehát a csoport 84 taggal való megerősödéséről számolt be. A választmány a belépést kérők névsorának felolvasása után a belépéseket tudomásul vette.

A könyvelői jelentés után több írásbeli indítványt ismertettek, melyek egy részét a gazdasági bizottság, más részét a jogügyi, illetőleg sajtó- és propagandabizottság elé utalta a választmány letárgyalás és javaslatlétellel végezt. A választmányi ülés közel 5 óras tárgyalás után ért véget.

eredményt részesíti jutalmazásban, tudat alatt bár, de egyenesen kihívja a pincérezők versenyét.

Tagadhatatlan, hogy a pincérezés ott tüti fel leginkább a fejét, ahol az üzlet bérbe van adva, a bérlet tilos! A szolgálati viszonyoknál kegyelmese külső ruházatában ugyan, de lényegileg mégis megvan és uralkodik. A bérlők 90%-a nem válogatos az eszközökben, hogy előteremtse a kiadásokat, a tulajdonosnak járó és a saját lélfentartására szükséges jövedelmet.

Ez a mostani állapot már igazán tűrhetetlen, hogy például egy terézvárosi trafikbértől leházza a jószelvárosi, ferencvárosi sít. kávéházakat és vendéglőket, s az engedélyelvonással büntetendő szabálytalanságok özönét egymásra halmozva, jutalékának 50—60%-át átengedi a pincérnek.

Itt igazán nincs kiméletnek helye. Ma már annyira fájult a százalékadás, hogy 2 pengős vásárlásnál is adnak egyesek 4—5 % ot a tőlük távolabb eső korcsmárosoknak, nehogy azok a közvetlen szomszéd trafikban vegyék az árut. Így a tisztességesen dolgozó dohányzások 95 %-

a megengedett 10% felárral, hanem még a vendégtől is többet kér, s így átlagban legalább is 15—20%-ot keres. Például: 10 drb. Memphis szivarokéért 70 fillért számít, ami 16%-nak felel meg. 10 drb. Extráért 60 fillért kér, ez pedig 20%-nak felel meg és így tovább. A pincér mindig felfelé kerekíti ki az árakat.

A pincérezés kérdésnek megoldására, vagyis a pincérezés gyökeres és végleges megszüntetésére vonatkozó elgondolásunk szerint a nagy többségnek rendesebb megélhetése lenne. E tekintetben javaslatunk a következő:

Minden nagyobb városban a vendéglőket és kávéházakat a nagyáruházzal, Budapestten pedig az elosztókhoz közvetlenül kellene kincstári beszerzés végett beutalni és pedig *fogyasztói árban, könyvvél és megrendelő ivvel.* Ezen beutaltakat a nagyáru és elosztó külön kezelné, szivarokból 5-ös, szivarokból 20-as csomagolással látna el őket, minden csomagot *pecséttel* (bélyegzővel) ellátva. A kávéházi és vendéglői dohányzásoknak ugyanabból az áruajtából egyszerre csak egy dobozt volna szabad nyitvatartania. Ott, ahol idegen árut találna a pénzügyőrség — úgy a vendéglőtől, kávéstól, valamint az árut jogtalanul kiszolgáltató trafikostól az engedély megvonandó. Nem hisszük, hogy ilyen szigorú rendelkezés mellett akadna egy is, aki engedélyt kockáztatná. A dohányzásoknak meg épen nem lenne érdekében, hogy % -ot adjon annak, aki nem hozzá tartozik, hiszen az alábbiak szerint mindegyik dohányzást részesülne megfelelő haszonban.

Ugyanis az ekként eladott dohánygyártmányok után megmaradt 9%-ból 1% illetné meg a nagyárust — illetve elosztót munkájáért; a 8%-ot pedig negyedévenként vagy félévenként a körzetéhez tartozó dohányzásoknak fizetné ki fejéknél, egyforma arányban. Így mindenki részesülne az eddig néhány bérlő által elharcsolt jutalékban.

A kisebb korcsmák pedig ki-

A pincérezés megszüntetése

Legutóbbi dohányzások számunkban jeleztük, hogy a pincérezés megszüntetése érdekében javaslatot terjesztünk a M. Kir. Dohányjövédéki Központi Igazgatóság elé, s ezt a javaslatot lapunkban is közöljük egész terjedelmében.

Amidőn a Dohányjövédéki Központi Igazgatóságnál a jutalmazási rendelet kibocsátása előtt megtartott értekezleten a jutalmazásra vonatkozó álláspontunkat nagy vonásokban kifejtettük, a Dohányjövédéki Igazgatósága felhívott bennünket arra, hogy tegyünk részletes javaslatot a pincér kérdés megoldására vonatkozólag.

Sajnálataunkra, mielőtt a pincérezés mikénti megszüntetésére vonatkozó javaslatunkat részletesen írásban előterjeszhetjük volna, a rendelet már kiadott, amelynek intézkedései ellen — épen a pincérezés szempontjából — nekünk, mint erkölcsi testületnek, aggályaink vannak úgy a Dohányjövédék, mint a dohányzások szempontjából. Amellett, hogy a rendelet által

inaugurált jutalmazási rendszer a különböző visszaéléseknek tárt kaput nyit, joggal emelhető ellene az ez indokolt vád, hogy a pincérezést nagy mértékben

100 ÉVES

gyártási tapasztalat gyümölcse

A FECSKE

szivarokpapír és füve nagyszerűsége!

Ajánlja vevőinek, evvel barátokat szerez magának!

elősegíti. Kétségtelen, hogy a kávéházakban és vendéglőkben jobb és drágább áru fogy, tehát az a rendelet, amely csupán a drágább árunál elért többlet-

ban meg vannak károsítva. A kávéházi és vendéglőitrafikos örömmel veszi a 4—5% engedélyt a dohányzástól, de ezen engedély dacára sem elégszik meg

vétel nélkül a legközelebbi dohánykiszáruhoz utalandók be. Ezeket már a kiséru saját érdekében is figyelemmel kísérik, hogy tényleg nála szerzi-e be az illető korcsmáros az árut. Ő is

ellátna minden csomagot bélyegzőjével.

Ilyen alapon meg lehetne a visszaélések 95%-át akadályozni. *A Dohányjövődék nem vesztené, árusain pedig segítene.*

Megalakult a B. Sz. D. Cs.

kispesti helyi szervezete

Szeptember hó 15-én jól sikerült kari összejövetelt tartottak a kispesti dohányárusok a kispesti Honsz székházában. Az összejövetelen kispesti kartársaink meghívására megjelent a B. Sz. D. Cs.-nek vezetősége részéről Szentessy Sándor és vitéz Tóth János a csoport alelnökei, Simon Sándor a nagyárucci szakosztály alelnöke, Kacsina Ferenc a kisérucci szakosztály alelnöke, Sallay János választmányi tag és a csoport titkára.

Az összejövetelt vitéz Tóth János szavai nyitották meg, aki a kispesti dohányárusok nevében üdvözölte a B. Sz. D. Cs. vezetőségét.

Szentessy Sándor az üdvözlést megköszönve meghatóan emlékezett vissza a kispesti Honsz Székházának megalapítására. Határtalan lelkesedés és

ben alakítsák meg a B. Sz. D. Cs. kispesti helyi szervezetét.

Az indítványhoz a megjelentek közül többen hozzászóltak és valamennyien helyeselték. A megjelentek a kispesti helyi szervezet megalakulását egyhangulag kimondták. A helyi szervezet vezetőségébe a következő kispesti kartársakat választották meg: Elnök: vitéz Tóth János; titkár és jegyző: Schusnik István, a helyi választmányi tagjai: Zabolai Gergely, Adorján Rezsőné, Szucsek Alajosné, Farkas József, Mikolovits Dezső és Tóth Kálmán.

Szentessy Sándora B. Sz. D. Cs.-ja nevében üdvözölte a csoport legújabb helyi szervezetét és annak a reményének adott kifejezést, hogy ez a szervezet olyan életérő lesz, mint amilyen régen volt. Utána részletesen ismertetette a dohányárusok ju-

Legújabb! Füst

duplaszűrős szivarok hűvellyel

Gyártja:

Samum Altesser. t.

VI., Gömb utca 32. sz.

határtalan összetartás, szilárd célkitűzés és akarat rakta le 10 évvel ezelőtt a székházának alapjait és az akarat és összetartás építette fel. Maga is tevékenyen résztvevett annakidején a székház alapításában, mert vezető tagja volt annakidején a Honsz-nak és az akkori dohányárus szövetség kispesti helyi szervezetének. Azóta 10 év telt el, s most, amikor a kispesti kartársak hívására megjelent, úgy érzi, hogy haza jött. Hazajött a világháború rokkantjainak hajlékába, amely ma esélre befogadta az élet rokkantjait, a dohányárusokat. Amikor belépett a terembe, feltűnt, hogy nem látta újból azt a baráti és kartársi összetartozást, az egymás iránti szeretetet, amely 10 év előtt jellemezte a kispesti dohányárus összejöveteleket. Reméli, hogy a gyűlés után megszűlelik újból az összefogás, amely meghozza mindannyiunk sorsának javítását. Kispesti kartársaink is jól ismerik a Baross Szövetség Dohányárus Csoportjának programját, amely a bizományi áruhitel bevezetését, a záróra rendezését, a bélyegjutalék fel-emelését, a trafikszaporítás megakadályozását, s a dohányárusi kar egyéb problémáinak megoldását tűzte ki feladatául. A kartársak helyesléséből ítélve úgy látja, hogy ez a program mindenki tetszését megnyerte, ezért indítványozza, hogy a program megvalósítása és a kari összetartás ápolása érdek-

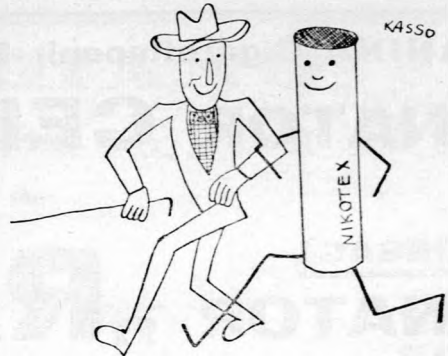
talmaazáról szóló rendeletet, majd többek kérésére a bizományi áruhitel bevezetésének módzatait és előnyeit is. Többek indítványára határozatot hoztak, melyben felkérték a csoport vezetőségét, hogy a bizományi áruhitel bevezetése érdekében a lehető legsürgősebben tegyen lépéseket.

Szavátették az összejövetelen a dohánymegrendelési iverk, illetőleg őrlapok ügyét is és követelték, hogy a Csoport vezetősége a lehető legsürgősebben járjon el, hogy a megrendelési iverk a B. Sz. D. Cs.-ján keresztül beszerezhető legyenek. Követelik ezt azért is, mert az iverk forgalombahozatalából eredő jövedelem az önhibáján kívül bajbajutott dohányárusok filléreiből tevődik össze, tehát a B. Sz. D. Cs.-ban tömörült dohányárusoknak jogai vannak ennek kezelésére.

Ezután több helyi vonatkozású kérdést tárgyaltak le. Majd vitéz Tóth János záró szavaival lelkes hangulatban ért véget a gyűlés.

Dohánye osztóba kezelő kerestetik legalább 2000 P. tőkével, ajánlatokat a kiadóhivatal-továbbít.

Felelős szerkesztő: Tábori Gábor.
Kiadótulajdonos: Baross-Szövetség Kis-kereskedő, Iparos és Rokonszakkám Országos Egyesülete.
Felelős kiadó: dr. Domonkos László.
Rovatvezető: dr. Buday Gyula.
A dohányárus szám kiadásáért felelős: Bányay Lőrinc.

Nikotex hevenyén
a dohányos ember
legjobb barátja

Mit árusítson a trafik ?

Nagy hibák történtek eddig a mellékcikkek előadása körül. A dohányárus kartársak mindig elfelejtik a legfontosabb dolgot, hogy csak olyasmit adjanak el, ami kizárólag a trafikokban kapható. Nagyon sűrűn megtörtént ugyanis, hogy egyes cikket a trafikok utján népszerűsítették, aztán elvették a trafikokból. A népszerűsítés gyümölcseit tehát mások aratták le. Hogy mást ne mondjunk nagyon sok önbortvapengét egyenesen a trafikok utján vittek a közönség körébe és onnan — a drogériába.

Azért tesszük ezt most szóvá, mert végre olyan önbortvapengét hoztak a piacra, amely kizárólag trafikos penge, ez volt a multban, az ma és az marad a jövőben is. Az egészen kiváló és Budapesten máris igen népszerű Nikotex pengéről szólnunk. Ez a penge, amint a neve is mutatja, szoros barátságot tart a dohányiparral, Budapesten kizárólag a trafikok hozzák forgalomba, ahol rendkívüli mértékben bevált. Olyan eladási ára van, hogy igen jelentős haszonhoz segíti a dohányárus társadalmat és végül bizonyos mértékben alátámasztja érdekképviseletünket is. Sikerült olyan megállapodásra jutni a Nikotex pengét gyártó vállalat-

tal, amelynek révén elértük azt, hogy ez a penge végképen a trafiké marad és így megteremtettük a lehetőségét annak, hogy a trafikos társadalom ezt a trafikos pengét árusítsa kizárólagosan. Ennél a pengénél nem fog megöртénni az a sérelem, hogy mi népszerűsítjük és végül a drogériák látják a hasznát. A Nikotex penge egészen a miénk marad. Természetesen a dohányárus társadalomnak is meg kell tennie a magáét. Agitálni kell mellette, ajánlani kell a vevőkörnek, szóval nagy cikket kell csinálni belőle.

Nagyon sok jó tulajdonsága van a Nikotex pengének: egészen kiváló az acelayaga, nagy-szerűen sikerül a technikai előállítás, vagyis utolérhetetlenül éles és tartós.

Nagyon helyesen teszik kartársaink, ha kipróbálják a kiváló minőségű Nikotex pengét, mert így azután meggyőződéssel ajánlhatják vevőiknek. A Nikotex penge a dohánynagyrusok utján kerül forgalomba, a nagytrafikok utján kell megrendelni, igen előnyös árak mellett. Reméljük, hogy t. Kartársaink örömmel fogadják a jó hirt, hogy máától kezdve már a vidéken is kapható lesz a trafikos penge, a Nikotex penge.

Kartárs, a

NIKOTEX PENGE

a te pengéd!

Árusítsd, agitálj mellette!

Ne feledd, hogy

a Nikotex penge

az egyetlen izig-vérig
trafikos penge!